

814-811
 31
 MAR

“மருதூர்வாணன்”

75
 75

'தேன்மதி' 5 ந்தாவது வெளியீடாக

— மு த லி ர வு —

(சிறுகதைத் தொகுதி)

பிரபல எழுத்தாளர்

அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது.

அவர்களின் அணிந்துரை கொண்டது.

1970 ல்.

பெப்ரவரி - ஹஜ்ஜுப் பெருநாள் மாதம்

வெளியீட்டு விழா நடைபெறும்.

படிக்கப்படிக்க நெஞ்சிலில் இனிக்கும் புதுமைப்படைப்புகள்

1. ✖ விழிப்பு
2. ✖ காதற் பரீட்சை
3. ✖ அழாத கண்கள்
4. ✖ குப்பைக்குள்
5. ✖ பழிக்குப்பழி
6. ★ முதல்ரவு

ஆகிய ஆறு சிறுகதை மலிகள் சூடம் பெறுகின்றன.

உயர்ந்த ரக 'பேங்' பேப்பரில் கிரவுண் சைனில்

அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது.

விற்பனையாளர்கள் தேவை, 100/- 25 ரூபா கழிவு தரப்படும்.
விபரங்களுக்கு :-

'மருதூர்' வாணன்

'தேன்மதி' வெளியீடு,

மகளிர் வித்தியாலய வீதி,

மருதமுனை - 2. (கல்முனை.)

பெருநாள் பரிசு

(சூட்டி நவீனக் கதை.)

—மருதூர்வாணன்.—

தேன்மதி வெளிளீடு 4-

275712

24

VIJAYALAKSHMI BOOK DEPOT
248, Galle Road,
WELLSAWATTE
TELEPHONE 88930.

மகனீர் வித்தியாலய வீதி,

மருதூர்—2.

(கே. மா.)

என்னுரை.

அன்பின் புத்தக வாசகர்களே !

“பெருநாள் பரிசு” சுவையான குட்டி நவீனக் கதை உங்களின் பொன்னான கரங்களில் மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றது. இந்த மணத்தினிற் சுகானுபவம் பெறுவீர்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

இக்காலத்தில்தமிழ்நாட்டிலும், நமதீழ் நாட்டிலுமுள்ள பல எழுத்தாளர்கள், காம, களியாட்ட, மனமோகன, லீலைகள், நிறைந்து எழுதிப் புத்தகங்களை வெளியிடுகின்றனர். இதனால் எல்லா மத வழிபாடுகளும் கெடக்கூடியதாகி விடுகின்றன. கொலை, கொள்ளைகளிலும், வாசகர்களை ஈடுபடுத்தும் அளவிற்கு மர்மநாவல்களும் வெளிவரக்கொண்டன. இந்நிலை நீடித்துக் கொண்டே போனால், வருங்காலச் சமுதாயம், பட்டி, தொட்டி, மூலை முடுக்கெல்லாம் களவியல் மலிந்து கொண்டும், நிமிடத்துக்குப் பலகோடி பிள்ளைகள் பிறந்து புளுவாகநெரிசற்படக்கூடும். இந்நிலையை ஆராய்ந்துதான் உலக விஞ்ஞானிகள் கற்புத்தடை மருந்துவகையறுக்கள் கண்டு பிடிக்கின்றனர். இதை அரசுகளும் அமுல் நடத்துகின்றன. மனிதர்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தையும் நல்லறிவுகளையும் திரைமும் போதனை செய்துகொண்டிருப்பதினால், எந்த விஞ்ஞானமோ, மருந்துகளோ தேவையில்லை. ஒழுக்கங்களைப் போதிக்கவல்ல நல்ல புத்தகங்கள் எல்லா நாடுகளிலும் தேவை. இதற்கு ஒரே ஒருவழி இலட்சிய எழுத்தாளர்கள் பலர் செயற்புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். இந்த எண்ணங்களைப் பலகாலமாக யோசித்துப் பல சீர்திருத்த விடயங்களை எழுதலானேன். அவ்வந்த இலக்கியங்கள் எல்லா ஏடுகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. எனினும், இந்த ‘பெருநாள் பரிசு’ குட்டி நவீனத்தைப்போல் அமையவில்லை. அதனாற்றான், இந்தப்புனித நோன்புப் பெருநாளை மனதிற்கொண்டு, சிறு நூலுருவாக இதை வெளியிட்டுள்ளேன். இந்தப்புது முயற்சிக்கு எல்லா நாட்டு வாசகர்களும் ஆதரவு தருவீர்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

—மருதூர்வாணன்.

அணிந்துரை.

ஜே. எம். எம். அப்துஸ்காதிர் (அதிபர்)
(அவர்கள் வழங்கியது)

மருதமுனை,
1-11-69.

ஆசிரியர் 'மருதார்வாணன்' 'பெருநான் பரிசு, என்னும் 'குட்டி நவீனத்'தை இஸ்லாமியக் கருத்துக்கள் பலவற்றைப் பின்னணியாகக் கொண்டு உருவாக்கியிருப்பது போற்றத்தக்கதாகும். அதே நேரத்தில் வாசகர்களைக் கவர்வதற்கேற்ற விதமாகக் கீழ்க்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பேச்சுத்தமிழைப் புகுத்தி உணர்ச்சி வேகத்துடன், எழுதி இருப்பதும குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

'பணத்தினாலும், செல்வாககினாலும், எதையும் சாதித்து விடலாமானாலும், மனச்சாட்சியின் உறுத்தலை இறுதிவரை மறுக்க முடியாது' என்ற கருத்தே இக்குட்டி நவீனத்தின் இறுதி மூச்சாக இருப்பதை இதை வாசிப்போர் யாவரும் அறியலாம்.

ஏனைய சமூகத்தோருடன் ஒப்பிடும்போது முஸ்லிம் எழுத்தாளர் தொகை மிகக்குறைவு. அதிலும் எமது கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் பாவனையில் நமது ஆக்க வேலைகளை ஆக்குவோர் அதிலும் குறைவு.

சில முஸ்லிம் எழுத்தாளர் தரமான ஆக்கவேலைகளைச் செய்தாலும், அவற்றைப் பொறுப்பேற்று வெளியாக்குதற்கு ஏற்றபிரசுர நிலையங்களோ வெளியிட்டாளர்களோ எம்மிடையே இல்லை. இதனால் எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் இலமறை காய்களாகவே இருந்து வருகின்றனர்.

இந்நிலையில் இந் நூலாசிரியர் 'மருதார்வாணன்' தமது ஆக்க வேலைகளைத் தாமே அச்சேற்றிச் சுவையான கதைப் புத்தகமாகத் தருவது பெரிதும் போற்றத்தக்கதாகும். ஆகவே பலரும் இவருக்கு ஊக்கமளித்து உதவுவார்களாக.

சமர்ப்பணம்

அன்னை தந்தை இருவருக்கும்

இந்நூ லிளிது சமர்ப்பணம்,

குட்டி நவீனம்

பெருநாள் பரிசு.

-1-

கால மலர்ந்தது.

ஊரெங்கும் வெடிச் சப்தங்கள் முழங்கிக் கொண்டிருந்தன
புனித றமழான் நோன்புப் பெருநாளின் குதூகலம்,
ஊரெங்கும் பரபரத்த சப்தசுரங்கள் ஒலித்துக்கொண்டுதான்
ளிருந்தன.

அல்லாஹு அக்பர், அல்லாஹு அக்பர்

அல்லாஹு அக்பர்

லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு

அல்லாஹு அக்பர்

என்று எல்லாம் வல்ல
இறைவனின் புனித நாமம், வடதெருப் பள்ளிவாயலில், ஒலி
பெருக்கி தேன்மாரியாகப் பொழிந்து கொண்டிருந்தது.

பள்ளிவாயலின் நேரெதிர்ப்படக்கம் மூன்று வீட்டிற்குப்
பால் முகம்மது ஸாலி மாஸ்டரின் வீடு அங்கேயும் ஒலிபெ
ருக்கியில் "தக்பீர்" முழக்கம் ஒலித்துக்கொண்டு புனித
நோன்பின் மகத்துவப்பங்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தது

அந்த வீட்டின் வீதிகள் தோறும் அலங்காரப் பந்தல்கள்
மின்சார பல்புகளினால் பல கூலியாட்கள் இலாவண்யமாகச்
சோடனை செய்து கொண்டிருந்தனர்.

" நல்வரவு ! "

" ஈத் மூபாறக் "

" அஸ்ஸலாமு அலைக் கும் ", என்பன போன்ற
சுவோகங்கள் அந்த வீட்டின் நாலா பகுதிகளிலும் தொங்கிக்
கொண்டிருக்கக் காணப்பட்டன.

ஆமாம். முகம்மது ஸாலி மாஸ்டருக்குக் கல்யாணம்.

அதுதான் இவ்வளவு பிரயத்தனம்; கூலிகள் எடுத்தீர்கள்
கொண்டிருந்தனர்.

மருதூர்வாணன்

ஒரு கட்டையானவன் மேனிக் கருவவானவன். நறுக்கு மீசை, வட்டமுகம், துடுக்கு நடை, முற்றிலும் நாகரிகமான தோற்றம், லோங்ஸ், சோட் சூட், அணிந்தவர். தலையில் மாத்திரம் ஜின்னா 'கேப்' ஒன்று மட்டும், ஸாலி மாஸ்டருக்கு இல்லையேல் அவர் ஒரு முரட்டுப் பேர்வழி என்று மிக எளிதில் கணக்குப்போட்டு விடலாம்.

ஆமாம் உண்மையில் முகம்மது ஸாமி மாஸ்டர் முரட்டு மனிதர் என்பதில் ஐயமில்லை.

அவரைப் பல சிறுவர்கள் ஈ ஓட்டிக் கொண்டு நின்றனர் பெருநாள் 'ஸ்தக்கா,' 'பித்ரா' வாங்குவதற்காக முசுறுக் கூட்டைக் கலைத்த ராட்டினங்களைப் போன்று இங்கிருந்து அங்கும், அங்கிருந்து இங்குமாகச் சாலி மாஸ்டரை அரிச்சானியப் படுத்திக் கொண்டிருந்தனர், அந்தச் சிறுவர்கள்.

ஐந்து வயது ஒல்லி உடம்பு கட்டை முடி. அரைக்கை ஷர்ட், கிழிந்த சாறந்துண்டு பீய்த்தல் தைத்துப் பிழிந்த ஆடைகள் தரித்து நின்றான். ஒரு சாதுவான பையன்.

மாஸ்டர் சிறுவர்களை விரட்டிக் கொண்டு வருவதை, அவன் - ஆமாம் - அந்தச்சாது - சிறுவன் முகம்மது ஹனிபா பார்த்துக் கொண்டே நின்றான்

'டேய்! ஓடுங்கடா பேப்பயலு சாள் 'தக்பீர்' சத்தம் கேக்கட்டும் என்று. லேலியில் ஒரு பூவரசந்தையைப் பெயர் - த்து சடக், எனக் கிசுககிக் கொண்டு விரட்டிவிட்டார், சிறுவர்களைச் சாலி மாஸ்டர்

'அல்லாஹு அக்பரல்லா ... ..

அஷ்ஹது அஸ்லாயிலாஹ

இல்லல்லா ஹ்'' என்று

கொத்து பாவுக்கான பாங்கொலி ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது

அவசரம், அவசரமாக முகம்மது சாலி மாஸ்டர் பள்ளி வாயலை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தார்.

'டேய், மாஸ்டர் கொத்பாவுக்குப் போறத்துக்கிடையிலே போய்ப் பெருநாள் காசி கேப்பம் வாடா மம்மதனிபா' என்று ஒருவன் அந்தச் சாதுச் சிறுவனை அழைத்தான்.

பெருநாள் பரிசு

“இல்லறா, மாஸ்டர் அடிப்பாரீரா!” சாது பயந்து நின்றான். மற்றவன் விடவில்லை.

“டேய் வாடா, ஒனக்குக் கட்டாயம் ஸாலி மாஸ்டர் பெருநாள் காசி தருவாரீரா!”

ஈ! பொய் செல்லுறாய்?”

“மெய்யாத்தாண்டா, மாஸ்டர் முன்னே ஒங்க உம்மா வைக் கலியாணம் முடிச்சவராண்டா!” எங்க உம்மா சென்னாடா, வாடா போவம் அந்தா அவர் போறாரீரா!” என்று வலுவாக இழுத்துக்கொண்டு தலை தெறிக்க ஒடிச் சென்று மாஸ்டரை அச்சிடுவார்கள் அன்மி விட்டனர்.

‘மாஸ்டர், பெருநாக்காசி தாங்க’ மூப்பு கேட்டவனைத் தொடர்ந்து முகம்மது ஹனிபாவும் கேட்டான்.

ஸாலி மாஸ்டருக்குக்கோபக் சிக்கவில்லை நிமளனமாக நடந்தார்.

‘எனக்காலும் பத்துச்சதம், ‘சதக்கா’ தாங்களன் ...’ என்று சாதுவாகக் கேட்டான். முகம்மது ஹனிபா.

‘டேய் போங்கடா சனியனுகான். கொற்பாவுக்கும் போகக்கே. செய்த்தான்கள் மாதிரி ஏன்ரா பின்னால் வாறயன்? வழிசலுகான்!’

மாஸ்டரின் உறுமலுக் ச சாது பயந்தான். மற்றவன் தொடர்ந்தான்

‘டேய். கனிபா! சும்மாவாடா, மாஸ்டர் நல்லவர்ரா. கட்டாயந் தருவாரீரா, பத்துப் பத்துச் சதம்’ என்று, பீடிகைபோட்டுக் கூட வந்த சாதுவை அழைத்தவாறு நடந்தான், துடுக்குச்சிறுவன்.

கோபம் பூகிப்பமாக வந்தது மாஸ்டருக்கு. அறங்கையினூடே பளார், பளாரென அறைந்தார்,

“என்ரள்ளாவேய்” என்று முகம்மது ஹனிபா, பூமியில் சுருண்டு விழுந்து விட்டான்.

மற்றவன் எடுத்தான் ஒமிடகீஸாலி மாஸ்டர் ‘துருதுரு’ எனப் பள்ளிவாயல் கோபுரத்தைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தார்.

‘மாஸ்டர்! நிலிலுங்க?’ சப்தம் வந்த திக்கைத் திருகிப்பார்த்தார் மாஸ்டர்.

‘மருதூர்வாணன்’

‘ஓ .. ஸலாமு அலைக்கும் மவ்வலி!’

‘வஅலைக்கு முஸ்ஸலாம். ... ஆ ! உங்களின் ஸலாத்துக்குப் புறத்தி சொல்லுவதே பெரிய பாவம்’ என்று கூடிந்து கூறலார் மவ்வலி.

‘ஏன் மவ்வலி!’

‘ஒரு சிறுவனை அறைந்து தள்ளி விட்டு வருகிறயளே? இதுதான் நீங்க மாணவர்களுக்குப்படிப்பிக்கும் லட்சணமா?’

அக்கிரமம் செய்யும் ஷைத்தான்களுக்கு மாத்திரமே றமளானில் விலங்கிடப்படுகிறது, ஆயினும் மற்றும் குட்டி ஷைத்தான்களின் சேஷ்டைகள் றமளான் மாதத்திலும் நீசுழ்ந்து கொண்டோன் இருக்கின்றன போலும்.

‘நீங்கள் இப்படி அனியாயப் பாவம் செய்யலாமா மாஸ்டர்.’

‘அல்லாஹ்வுக்காக என்னை மன்னித்து விடுங்கள் மவ்வலி!’ நான் அவசரமாகக் கொத்துபாவுக் வரும்போது என்னைக் சரச்சல் பண்ணிப் பெருநான் காசி கேட்டானுகள். நான் தெரியாததனமாக அபடிச் செஞ்சிற்றன்’ என்று முகம் வியர்வைக்களை கட்டப்பீடிகை போட்டார் மாஸ்டர்

‘இன்னாலில்லாஹி வயி ...’ என்று மோவாயில் விரல் வைத்து, ‘நல்லா இரிக்குது மாஸ்டர் ஒங்கட துர்ச்செய்கை? இது உபகாரம் செய்யும் புனித ரமழான் மாதமல்லவா!’

‘அநீதி செய்பவர்களை மன்னித்து அருளவேண்டும் தீமை செய்பவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். அல்லாஹ் அருளிய இரண பாக்கியங்களிலிருந்து ஜனங்களுடன் சகோதர வாஞ்சையுடனும் பரோபகார சிந்தனையுடனும் உறவு கொள்ள வேண்டும். என்றும் இஸ்லாம் கூறும் இந்த அமுத வாக்கை நீங்கள் கற்கவில்லையா? மாஸ்டர்.’

'ம், சரிசரி நடங்க. கொத்துபாவுக்கு நேரமாகிற்று. நாளை இரவைக்குக் கல்யாணம் முடிக்கப்போகும் ஒரு மாப்பிள்ளை, இப்படி ஒரு சனக்கூட்டமாகவுள்ள இடத்தின்வைந்து ஓர் ஏழையை அனியாயாவம் செய்யலாமா? உடனே 'தெளபா' செய்து கொள்ளுங்கள்.

'அல் ஸல்லாபு அல் இன்கியாது, லி அவரமி ரிஸ்லாஹித்தஆலா வல் இஜ்திஸூபு அன்னலாஹிஹி'

'இஸ்லாமாகிறது. அல்லாஹ்ததா ஆலாவுடைய ஏவல்களுக்கு வழிப்பட்டு அவன் விலக்கல்களை விட்டும் தவிர்ந்துக் கொள்கிறதாயிருக்கும்' இந்த நன்மொழியை என்றென்றும் மறந்து விடாதீர்கள் மாஸ்டர். என்று கூறியவாறு மவ்லலி பள்ளி 'ஹவ்லு'க்குச் சென்று கொண்டிருந்தார்.

முதல் 'சஃப்' தொழுகை நடந்து கொண்டிருந்ததுமுகம் மது ஸாலி மாஸ்டர் தாமதித்து விட்டார். இரண்டாம் 'ஸஃப்' தொடங்கும் வரை பள்ளி வராந்தாவில் சனத்தோடு சனமாக அமைதியாக அமர்ந்து கொண்டார். அவருக்கு இருப்புக்கொள்ள முடியாத மனக் கொந்தளிப்பு, அவரின் செவிப்பறைகளில் தக்பீர் முழக்கம் இரசிக்கவோ, பக்தி கொள்ளவோ, பள்ளி வராந்தாவில் இருக்கும் உறவினர்களை யும். நண்பர்களையும் அவதானிக்கவோ முடியாத மனப்பிரமை. அவர், நோன்புப் பெருநாள் தொழுகைக்கு வந்தோமே, நமது கவனம் எங்கே இருக்க வேண்டும் யாரை நாம் இந்நேரம் நினைக்க வேண்டும்? என்ற நினைவில்லாத சித்தம் கலங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் ஸாலி மாஸ்டர்.

★

★

★

-2-

'அதோ இரீப்பவர்தான் உம்முசலிமாட மகனுக்கு அறஞ்சு தள்ளிவிட்ட மாஸ்டர்.'

'என்ன அவர் பழைய காதலி யாச்சே உம் சல்மா .. அவருக்குப் பிறந்த பொடியனுக்கா அறைஞ்சார்!

அங்கு தூணிக் சாய்ந்து கொண்டிருந்த இளைஞர்கள் இருவர் பட்டவர்த்தனமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

மாஸ்டரின் செவிகளில் அந்த இளைஞர்களின் பேச்சு அம்பாகப் பாய்ந்தன.

‘உம்... சலீ மாவின்... அவன் என்...’ மாஸ்டரின் தொண்டையுள் நெருஞ்சிமுள் சிக்கிய மரண அவஸ்தை அவரிடம் தலை மெல்லச் சமுன்று கொண்டிருக்கும் மனப்பிரமை

-3-

ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன். ஸாலி மாஸ்டருக்கும் உம்மு ஸல்மாவுக்கும் ஏற்பட்ட காதல் பரிணாமங்கள் புகைந்து இழையோடிக்கொண்டிருந்தன.

மீன்பாடும் தேன்நாடு மட்டக்களப்புத் தமிழகம் அமைதியாக உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் அகால இருள்வேளை. அந்த இருளின் திரையைக் கிழித்தவாறு மைனர்க்கார் ஒன்றுகோட்டைமுனைப் பாலத்தின் கிழக்கு ரோட்டினால் முகத்துவாரத்தை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தது.

‘கிரீச் கார் நின்றது!’

‘ஸல்மா!’ ‘இது நான் என் வீடு.’

‘மெய்யாகவா?’

‘இல்லை! கூடகை வீடு.’

‘தனியாகவா இருக்கிறயா?’

‘சமயலுக்கு ஒரு கிழவி புகலையில் மாணவர்கள் டியூஷனுக்கு வந்து; போய் விடுவார்கள்.

‘டியூஷனெண்டால் ... பள்ளிலே படிப்பிக்கிற தில்லையா?’

ஓ யேஸ்! ஒரு மணிக்குப் பாடசாலை’ விட்டு வருவேன் ரெண்டு மணிக்கு மாணவர்கள் டியூஷனுக்கு வருவார்கள். ஆறு மணிக்கு ஹாய்க ஒய்வு!’

‘அக்லாவே! டெரிய கசிற்றமே!’

'அதெல்லாம் பாத்தா, இந்தக் காரோட்டத்துக்கும், இந்தப் பெரிய பங்களாவுக்கும், சமையல்க்கிழவிக்கும்' எடுக்கிற முன்னூறு ரூபாயும் காணுமா?

'கடும் ஆள் மச்சான் நீங்க!'

'கடும் ஆள் எண்டபடியாத்தானே, உன்னை இந்தநேரத்தில் இங்கே கொண்டுவர மகஞ்சது. .. ம், நேரமாகுது இப்படியா... துதான் என்பதை அறை, இங்கே பார்த்தாயா? இதெல்லாம், என்னைப் பொக்கிஷங்கள்.'

'சிச்சி! இதென்ன மழுதும், பொம்பிளப்படங்கள் எல்லானும் வெறுமினே!

'உஷ், என்று அந்தப்பொன்மலராளின் செவ்விதழ்களைப் பொத்தியவாறு அந்த அறையினுள் பேசிக் கொஞ்சி மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார், ஸாலி மாஸ்டர்,

இரவும் பகலும், தேனும் மதியும், வானும் பூமியும், இசையும் தென்றலும் போல இயற்கை அன்னை யின் காலச் சக்கரங்கள் தத்தம் செயல்களைச் செவ்வனே செய்து கொண்டானிருந்தன.

மட்டுநகரெங்கும் சிட்டுப்போற் பறந்து திரிந்த கள்ளக் காதலர்களின் குட்டு வெளியாகிக் கொண்டிருந்தது. ஸாலி மாஸ்டரை நண்பர்கள் நையப்புடைத்தனர் பாடசாலை முதல்வர் சீற்றங்கொண்டு குற்றச்சாட்டு 'நோட்டீஸ்' கொடுத்தார், ஸாலி மாஸ்டருக்கு. அதைச் சாட்டாக வைத்துக் கொண்டு, காதலியை அலைகடற் துரும்பாக்க முனைந்தான்

அன்று ஸாலி மாஸ்டர் பாடசாலை விட்டுவர நேரம் தாமதமாகிவிட்டது.

பழகப்பழகப் பாலும் புளித்தது. உம்முஸல்மாவின் ஒரு யிர் ஈசுயிராகிக் கொண்டிருந்தது.

நாலொரு சண்டைகளும், பொழுதொரு குற்றச்சாட்டுகளும் ஸாலி மாஸ்டரின் திருவிளையாட்டுக்களாகி விட்டன.

'இண்டக்கி வரட்டும் .. இவரர் மென்னையைப் புடிச்சி ஒரு முடிவு கட்டுறன்' என்று உர்ரென மூகத்தைக் கோணிக்

கொண்டு வழிமேல் விழி வைத்துக் காழுகன் வரும்வரை காத்திருந்தான். அந்த அறிய புத்திக்காரி, அவளின் சிந்தனைப் புழுக்கள் மூலையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அரித்துக் கொண்டிருந்தன.

‘இவர் என்னை, ஏன் இன்னும் கல்யாணம் முடிக்காமல் ஊருக்கும் கூட்டிக்கிற்றுப் போகாமலிருக்கிறார்? கச்சேரிக்கல்யாணம் மட்டும் போதுமோ? என்றை உம்மா வாப்பா, இந்த மூனு மாதத்தைக்கும் தேடித் தேடி என்ன பாட்டைப் படுவினம்,

‘பாப் ... பா ... ப் ... பாப்’

காரின் விஸிலடி ஒலி உம் முஸல்மாவின் சிந்தனையை நறுக்கியது.

காரை ‘கரேஜ்’ பண்ணிவிட்டு விறு விறு என ஸல்மாவை நோக்கி வந்தான். ஸாலி மான்டர்,

‘ஹலும் வரட்டும்’ என்று வீராப்புடன் எங்கோ மூகத்தைச் சொடுக்கியவாறு திண்ணை தூணில் சாய்ந்து கொண்டு நின்றான் உம்முஸல்மா!

‘ஷர்க் ... ஷர்க்!’ அவன் ஆவேசமாக வரும் தீட்சண்ய நடையைக் கேட்டு எம்பி நின்றான் ஸல்மா

‘டியேய்! ஸல்மா இதை பார் என் பாடசாலை அதிபரே உன்னை நடத்தை கெட்டவன் என்று குற்றம் சாட்டி இரிக்கிறார், உன்னையைச் செல்லு? நேத்து நான் பள்ளிக்கிப்போன பொறகு மீன் காரக் கந்தனுடன் தோணியோட்டிக்கொண்டு எங்கே போய் வந்தாய்’ என்று ஸல்மாவின் பின்னல் முடியை இழுத்துக் கிறுக்கி விடான்.

‘மச்சான்! பொய் சுத்தப்பெய், நான் அவசிடம் மீன் வாங்கி வந்தேனே தவிரத் தோணில ரோகல’ என்று அவள் வார்த்தைகளை முடிக்க விடாமல் தெரண்டையுள் சளியடைத்துக் கொண்டது

‘ஆமாடி நீ நடத்தை கெட நடந்து வயித்தை நெரப்பிக்கித்தான் நான் கூப்பிடவும் ஒச்சிசி வந்திருக்காய்? மெய்யைச் செல்லு? ஒண்ட வயித்திலே இரிக்கும் பிள்ளை யார்ர பிள்ளை? என்று அவளின் கழுத்தை நெரித்து உறுமிக் கேட்டான்.

'அல்லா மேல் ஆணை, உங்களைத்தவிர, நான் வேறொரையும் மனதால் நெனக்கல்லே மச்சான். சத்தியமாக இது ஒங்கட பிள்ளதான், ஏன் மச்சான் என்னை இப்பிடி நடுததெரு வில நிற்பாட்டி மாணக்கீடாக்கத் தொடங்குறயன்? நான் ஒங்களிடம் பள்ளில படிக்கிற காலத்திலே கூடி அன்பாப் பழகினவளல்லவா? என்னை நீங்கள் எவ்வளவு நம்பிக்கையாகக் காதலித்து வந்தயன், உங்களை அல்லாவாக நம்பி வந்த என்னை இப்படி வம்பு செய்த செல்ல, ஊராரின் கோள், குண்டணியைக் கேட்டு என் ரயகத்திலிரிகும் புள்ளைய, யாருக்கோ உண்டானகிதண்டு ஏன் மச்சான் பழி சுமத்துறயன்? அல்லா அதீய இது ஒங்கட புள்ளதான்' என்று அவள் அழுகாள். அவனது கால்களில் விழுந்து கெஞ்சினான், கண்ணீரால் அவனுடைய பாதங்களைக் கழுவினான்.

'ஹூக்! எவனுக்கோ புள்ளையுண்டாக்கிக் கொண்டு என்னைச்சாடுகிறாயடி: வேசி. ம்! எழுப்பு! உண்ட நீலிக்கண்ணீர் போதும். இப்பவே ஊருக்குக் கொண்டு விடப்போறன் உம். கெதுயா.! கெதுயா!! என்று இரைந்து முழங்கியவாறு படுக்கையறைக்குட் சென்று கொண்டிருந்தான் ஸாலி மாஸ்டர்.

'மச்சான் என்னைக் கொல்லுங்கள், நான் ஊருக்குப் போய் வேசிப்பட்டம் கேட்பதைவிட, உங்கட கையால நான் இஞ்ச சாகப்போறன்' என்று ஸாலி மாஸ்டரின் கால்களை இறுகப்பற்றியவாறு ஓடிப்போனான்.

சீ, சனியன்! விடுகாலை என்று உதறிவிட்டான் பங்களாப்படிக்களில் கோரமாக தடதடவென உருண்டு 'தபுக்' எனக்கீழே சிமெண்டித் தரையில் விழுந்தான் அந்த உத்தமி.

'த்சை' இவனைப் போயு, போயும் உத்தமி என்று சொல்வது, ஆமாம்! இவள் ஒரு கட்டிளங்க சனியல்லவா? தாய் தந்தையர்களைப் பிரிந்து கயமைத் தனமாகக் காமப்பித்தனுடன் துணிந்து ஒழித்து வரலாமா?

சுவர்க்கத் தலைவாசல்களில் மேலான தலைவாசல் தந்தையாவார்.(பெற்றார்) நீ விரும்பினால் அதைப் பாதுகாத்துக் கொள். இன்றேல், அதை இழந்து விடு

என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், ருவாய் மலர்ந்துள்ளார்கள். ‘ஸுஹூரானல்லா!’ இவள் பாடசாலையில் எச் எஸ். ஸி சித்தி பெற்ற மாணவியல்லவா? இப்படியான புளித மத போதனைகளை இவள் படிக்கவில்லையா?

பெற்றார்களுக்குக் குடும்ப வேலைகள் செய்து அடக்க ஒடுக்கமாக இருக்க வேண்டிய ஒரு இஸ்லாமியப் பெண்ணல்லவா? இப்படி ஒரு கயமை மயக்கத்தில் காதல் காதல் என்று ஒரு காம கெட்யனுடன் வந்து விட்டாளே! இவளை ஊர் உலகமெல்லாம் எப்படித் தூற்று?

‘எண்ணறக் கற்று எழுத்தற வாசித்தாலும், பெண்புத்தி ... .. பின் புத்தி!’ என்ற நாட்டு வழக்கில் விட்டு விட்டா ளும், அவன்!

மாணவர்களுக்கு நற்போதனை பயின்று கொடுக்கும் ஓர் உபாத்தியாயன், ஆசிரியனா, இப்படி ‘ஸினா’ செய்கையில் ஈடு படுகிறான்?

உற்றவர், பெற்றவர் அத்தனை பேரையும் இழந்து ஒரு பெண்ணின் பல்விளிப்பில் மயங்கிக் காமப்பேயாக, கொடிய ஐடபிணமாக ஊர், உலகம், சாதி, சனம் நண்பர்கள், நல்ல பெரியவர்கள் இழித்துப் பழித்துக் கழிசடையாகக் கூறிட இவன் ஏன் நடத்தை கெட்டான்? உண்மை நல்வேதம், இஸ்லாத்தை இழிவு படுத்து வகையில் ஏனிவன் நடக்கின்றான்? ‘ஹபமது ஸாலி’ என்ற பெயரை ஏன் இவனுக்குப் பெற்றார் வைத்தனர்? ஏனிவன் எதேச்சாதிகாரமாய் வாழ்கின்றான்?

பெற்றார்களை ஏன் மறந்தான்?

சொர்க்கமும் நரகமும் பெற்றார்களின் பாதத் தின் கீழ், பெற்றார்களுக்கு மாறு செய்யும் வினையை அந்த மனிதன், சாகுமுன்-அவனுக்குச் சுகிக்கச் செய்யாமல் அல்லா விடமாட்டான். என்று கூறும் நல்லுபதே சங்களை ஸாலி மாஸ்டர் படிக்க வில்லையா?

-4-

அன்று-

மூன்று மாதக் கர்ப்பிணியாக. உம்சலீமாலை மருத முனைக்குக் கொண்டு போய்த் தள்ளி விட்டு வந்தான்.

'சீ. போடி வெளியே ஒன்றிலை எங்கட மானமென் லாம் போச்சிது. ஒன்னைப் படிப்பிச்சி, ஒதிவிச்சி, ஊரிலேநல்ல பேர் எடுத்தம-அந்தக் காவாலிப் பயலோடே. நீ கள்ளக்கா தல் கொண்டது, எங்களுக்குத் தெரியாமப்போச்சி. ஒன்னை, சாலி மாஸ்தர், சேத்திக்குள்ளாலே வங்கியமாக்கு மட்டும், நீ அவனுக்கு எடம் கொடுத்துத்தானரி ஓடிப்போனாய்? நீ ஒழிச் சிப்போனது போலே போ. இந்த வளவுக்கே வந்து ஏறாதே... என்று பெற்றவர்கள் மட்டுமா எட்டி விரட்டி எள்ளி நகைத் தனர்? உற்றார், உறவினர், அயலவர் ஏன்? ஊரா முழுதும் உம் சலீமாலைக் காறி உமிழ்ந்து கொண்டே இருந்தனர்.

'யார் யார், எப்படித் தூற்றினாலும், சாலி மாஸ்டரே என்புருசன்-அவர் ஒரு காலத்தில் உண்மையை உணருவார்-என் வயிற்றிலிருக்கும் பிள்ளைக்குத் தகப்பன், நான்தான். என்று ஒப்புக் கொள்ளும் வரைகதும், நான் வேசி' என்று தானே சொல்வீர்கள் நான் படித்தவள். என் கற்பு உண்மை யானது ஆனால் வழிதவறிய சூற்றத்துக்கு, நான் பொறுப் பாளி? இல்லை என் உம்மா வாப்பாவிடம், சாலி மாஸ்டர் என்னை மனம் விரும்பிக் கஷ்டமடைந்த முடிக்கக்கேட்டார் அவ ரை நாயே பேசே, காடையன். முரடன் என்று பழித்துப் பேசினார்கள்.

'சலீமாலை எப்படியாவது கெடுத்தே தீருவேன் என்று சத்தியஞ் செய்தார். ஒரு நாள் நான் பாடசாலை விட்டு வருக வழியில் சலீமா, நீ என்னுடன் வந்து விடு. இல்லையேல், இதோ, என்று கத்தியை ஒங்கியவாறு நின்றார், என்னை ஏன் பயமுறுத்துறயன். உங்களை நான் மனப்பூர்வமாக விரும்புகி றேன். உங்களைத்தவிர. எனக்கு வேறொருவரில் விருப்பமில்லை என்று நடித்தேன், ஆனால், என்கழுத்தினில் தாலி ஏறுக் வரை கற்பைப் பாதுகாக்க நினைத்தேன். மட்டக்களப்புச்

கச்சேரியில் பதிவுத்திடுமணம் செய்து கொண்டார் அதன் பிறகுதான் , என்று உம்சலீமா அழுது புலம்பியவாறு அங்கு கூடி நின்ற பேண்களிடம் ஆதியோடந்தமாகக் கூறிக் கொண்டே நின்றாள்.

அவளின் சோகக் கதையைக் கேட்டுக் கொண்டு நின்ற வர்சள உபசலீமாவுக்குப் புகலிடமளித்தனர். அதன் பின்னர் ஊரவரின் துழி சொல்லுக்கு இடம் கொடாமல், பெற்றாரீர்கள் உம்சலீமாவை வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

எட்டு மாதங்கள் நகர்ந்தன.

உபசலீமா ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். ‘எவனுக்குப் பிறந்தாலும், தன் மகன் பெற்ற பிள்ளையல்லவா? என்று பேருவகை கொண்டு பேரா பெருமகனே. முஹம்மதனிபா கண்ணுறங்காய், என்று தாலாட்டிக்கொண்டே இருந்தனர், சலீமாவின் பெற்றாரீர்கள்.

நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும், சாலி மாஸ்டரை உருவகித்த ‘களுக்குமுளுக்’ கென்றுஜாம்பவாராகப் பெருத்தான் முஹம்மது ஹனிபா.

‘ஆ என்ன பெருப்பன்டா, சாலி மாஸ்டர் தாங்கா. மாப்பிளக் கொழுக் கொட்டே மாதிரி’ என்று ஊரவர்கள் முஹம்மது ஹனிபாவின் தத்துப் பித்து நடையைக் கண்ட வர்சள கண்ணூறு செய்தனர்.

ஆமாம்-ஒன்றரை வயதுச் சிறுவனுக்கு நோய்வாய் கண்டது. செய்யாத வைத்தியமில்லை பாராத பரியாரிகளில்லை, ‘பேபோ பிசாசோ’ என்று மடைகளும் மாந்திரீகமும்செய்து பார்த்தனர். சை. போடா மகனே என்றது

முஹம்மது ஹனிபா, இப்போது ஓரளவு சுகமாசி எனினும், மெலிந்து சாதுவாகி விட்டான்

‘ஒண்ட புள்ளைக்கி, இன்னமும் நோயிரிக்கி, அதுக்குப் பரிசாரம் பாக்கப் பணம் வேணுண்டி, அவனே காதிக்கோட்டே ஏத்தப் போறாண்டி. . .’ என்று பெற்றாரீர்கள் நச்சரித்துக் கொண்டி ன்ந்தனர்.

சை, அதெல்லாம் பொறகு பாப்பம். இப்ப ஐஞ்சி ருவாக் காசச் செவவளிச்சி, பள்ளில வட்டா வெய்யுங்க. அப்பான், சாலி மாஸ்டரப் போலே நட்டா முட்டியள், இந்த மாதிரி இனிமேலே நடக்கமாட்டானுகள்' என்று ஒரு கூண்ட் மரைக்காயர் வழியிலுல் சொல்லிக் கொண்டு சென்றார்.

'அதான் நல்லது' என்று தீர்மானித்து வட தெருப்பள்ளி வாசலில், வெள்ளிக்கிழமை ஜும்மா தொழுகையன்று 'வட்டா' முறைப்பாடு வைத்தனர் அன்று. 'இது, சாலி மாஸ்டருக்கு தான் உண்டாகிப் பெற்ற குழந்தை என்று இந்தப் புள்ளையின் தாயிலடித்துச் சத்தியம் செய்கிறேன்,' என்று உம்சலீமா மரைக்காயர்களுடன் வாதாடினாள்.

உண்மையாகப் புள்ளை. சாலி மாஸ்டரப் போலதானி ரிக்கி. என்னம்பேய் சொலுறயள்?' என்று ஒரு மௌலவி கேட்டார் சாலி மாஸ்டரைப் பார்த்து.

'இல்லை. அவள், ஒரு மீன்காரனுக்கு உண்டானதன்று நால் சத்தியஞ் செய்வேன். அந்த மீன் காரனும் என்னப் போலே தோற்ற முடையவன்தான். ஆனால் என்னை விடவும் அழகன்.' என்று சாலி மாஸ்டர் கூறினார்.

'அப்படியெண்டால். இதைக் கோட்டுக்குப் பாரம் பண்ணி. அந்த மீன் காரனை யாரென்று விசாரித்துக்கேட்கலாந்தானே?' என்று, தலைமை மரக்கார் ஒருவர் கேட்டார்.

ஓ. ஏஸ் 'என்று குடுபடக் கூறியான் சாலிமாஸ்டர்

அன்று வடதெருப் பள்ளிவாசலில் பல பிரச்சினைக்குள் ளாகி, நீதி மன்றம் வரை உம்சலீமா வழக்காட நேர்ந்தது.

சாலி மாஸ்டரின் குடும்பமென்கி, பணமே கொடிகட்டிப் பறக்குக செல்வந்தர்கள்.

பணம் நீதியைக் குழிதோண்டிப் புதைத்தது.

நீதி மன்றம் சென்றும். 'உம்சலீமாவின் கடந்த கால நடப்புக்கள், அவளை ஒரு 'வேசி' என்றுதான் புரக்டர்கள்

வாதாடி விட்டனர். எளிதும், சாலிமாஸ்டரைப் போலவே சிறுவன் முஹம்மது ஹனிபா காணப்படுகின்றான். (இந்த வழக்கை சாட்சியங்கள் நிரூபிக்காததால் தள்ளுபடி செய்கிறேன். ஆனால், அரசன் இன்றறுப்பான். அல்லாஹ் நின்றுப்பான். என்று நீதிபதி கூறிவிட்டார்.

-5-

தனக்கு ஏற்பட்ட, 'காடையன், ஹரூமி, ஷைத்தான். என்ற வடுச் சொற்களை மறைத்து விடலாம், என்று எண்ணினான். ஐந்து வருடமாகத் தன் ஆசிரியத் தொழிலை வெளியூர்களில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தான். ஆமாம்-அனுராத புரத்துக் காட்டுப் பகுதியான நாச்சியா தீவிக், கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தான் சாலி மாஸ்டர். அன்று அவனுக்குக் குதூகலமான செய்தி வந்த பெ மிதம்.

ஒரு சிறிய அறையிக், இரு ஆசிரியர்களுடன், அந்தக் குதூகலச் செய்தியைப் பேசிப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்த போது தான் அப்படி இடிவிழுந்த பிரமையாகும்படியான கதையை ஒரு ஆசிரியர் சொன்னான்

'மிஸ்டர் ஸாலி, இந்தப் புகைப்படத்தில் இருக்கும் பெண்ணை நீ நடிக்கின்றாயா?'

'நம்பாமல் ... தெயினு முஹம்மதுப் போடியாரின் மகள் கல்லா எனக் கென்றே பிறந்தவள். ஆகா, இவளின் அழகொன்றே போதுமா? மிஸ்டர் சூப்ரஹீம்!' என்று துள்ளிக் குதித்தான் சாலி மாஸ்டர்

'ம நீ இப்படி ஆகிரும்! ஆனால்-இவளுக்கு ஒரு காதலன் இருப்பதை நீ அறிய நியாயமில்லைத்தான்.' என்று பீடிகை செய்தான் இப்ரஹீம்.

'காதலனு ... அது உணக்கெப்படித் தெரியும்?'

'அப்படிக்கேழ்? சொல்கிறேன். மருதமுனையில் மக்காமடி ஒழுங்கைக்கு நேரிசு-ஒரு வம்மி மரம் நிற்பதை அறிவாயா?'

'உம் ... உனக்கெப்படித் தெரியும்?'

'கேள் சொல்கிறேன். அந்த வம்மி மாத்தடியில் ஒரு நாள் மாணயநரம். இந்தக் கலிலாணையும், ரபீக் எனும் ஒருவனையும் பிடித்து ஒரு நாள் அடி அடிவென்று சிலர் அடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.'

'நீ இப்பொழுதும் உனக்கென்னடா பைத்தியமா? நீ வந்து காத்தான்குடி. கலிலா மருதமுனை. அதற்குள் கலிலாவுக்கு இப்படியும்- இப்படியும்-சைப்போடா போ ...'

இல்லை சாலி, உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன். நண்பன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். நான் காத்தான்குடியாலாக இருக்கலாம். ஆனால், எனக்கிம் மருதமுனையில் பல நண்பர்கள் உன்னைப்போலுண்டு ஒரு வாரம் மருதமுனையில் போன வருடம் நோன்புப் பெருநாள் கொண்டாடியதே மருதமுனையில்தான். ஒரு வாரத்தினால், நான் நெயிலு முஹம்மதுப்போடியாரின் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில், மக்காமடியில்தான் இருந்தேன்.'

'என்ன ? என்று மூர்ச்சையாகிக் கீழே விழுந்து விட்டான் சாலி மாஸ்டர்

அன்று. நடந்த நண்பர்களின் போராட்டத்தை மையமாக வைத்து உடனே ஊருக்கு வந்தான் சாலி மாஸ்டர்.

இன்று-அதாவது-இன்னும் மாலையாகி இரவு பட்டு விடி-ந்தால்-ஆறுநாட்களுக்குப் பின்பு கலிலாவுக்கூட. சாலிமாஸ்டருக்கும் கல்யாணம். அந்த ஆறு தினங்களிலும் அன்னதானமும், 'ரூதிப்பு' 'மல்லாது. போன்ற நிகழ்ச்சிகள், மாப்பிள்ளை, பெண், வீட்டார்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டெய்கின்றனர்.

ஆனால், சாலி மாஸ்டர் மனம் குழம்பிய நிலையில் பெருநாள்க் கொத்பாவுக்காகப் பள்ளி வாசல் வராந்தாவில் முனகிக்கொண்டே இருக்கிறார். மூன்று நடந்த சிறுவன் செயலிம்

தன் மனம், மறைந்து போன தழும்புகளில், கிரந்தி அரிப்புக் கொட்டிக் கொண்டிருந்தன.

'சாலி மாஸ்டர் ஒரு பொடியனுக்கு அடிச்சிப்போட்டா னாமே பாவி!'

'அவன் வேறருமில்லை, உம்சலீமாட புள்ளையாம் மாஸ்டர் ..' என்று சனங்களுக்குள் சனங்களாக யாரோ பேசிக் கொண்டிருப்பதைச் சாலி மாஸ்டரின் செவிகள்கூர்ந்தன.

'... என்ன ... உம்மு சலீ மா வா ' என்று வாயரற்றியவாறு கெழிந்து சாய்ந்தார். வாயினால் நுரைக் கத்தை பறந்து கொண்டிருந்தது

'சூய்யோ சூய்யோ ' என்று, நோன்புப் பெருநாள் 'கொத்பா' தொழுவந்த சிலர், பர பரவெனச் சாலி மாஸ்டரைத் தூக்கிக்கொண்டு, பள்ளி வாசலை விட்டு வெளியேறி நடத்து கொண்டிருந்தனர்.

'சுபஹானல்லா '

எவளை ஏமாற்றி, எந்த அல்லாஹ்வை ஆணைகூறி, உம்சலீமாவின் கற்பைக் கவர்ந்தானோ? 'அதே உம்சலீமாவின் நிலைவுடன் நிற்க, எல்லாம் வல்ல அல்லா சாலிமாஸ்டரைச் சாடிக் கொண்டிருந்தான்

* * *

-6-

'விதி செய்த சதியோ கண்ணே,
நிதி யெல்லாம் நீயே கண்ணே,
சதிபதியாய் வாழ்க் கண்ணே,
கெதியில்லாமற் போனேன் கண்ணே ...'

என்று சாலி மாஸ்டரின் கக்யாண வீட்டில் ஒலி பெருக்கி சோகநாதம் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

சாலி மாஸ்டரை வெளி வராந்தாவில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. டாக்டர்கள் ருவர் மாறி மாறிச்சிகிச்சை செய்து கொண்டிருந்தனர்.

'எனர மகனேய் மகன்யை' என்று போடியார்தன் மகனைத் தழுவி ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மரண ஓலம் ஊரெந்தும் பிரஸ்தாபமாகி விட்டது.

'கியூ' வரை நின்று அன்னதானம் வாங்கிக் கொண்டிருந்த ஏழைகள் பசியினால் வயிற்றைப் பொத்திக் கொண்டு போடியாரே-மகனே. மாஸ்டரே என்று வாய்ப் புலம்பால் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

அவரசமவசரமாக டாக்டர்கள் சாலி மாஸ்டருக்கு ஊசியும் மருந்தும் ஊட்டிக் கொண்டே ஆலாய்ப் பறந்தனர். ஆனால், சாலி மாஸ்டரின் மனநிலை மட்டும்தான். ஒரு உயிருக்கு அனியாயம் செய்து விட்டதை எண்ணி யெண்ணித் தீயில விழுந்த புழுவாகத் துடித்துக்கொண்டே இருந்தார்.

'சலீமா, அவன் என் பிள்ளை அல்லா சத்தியமா அவன் என் பிள்ளைதான்' என்று சிலநேரம் - ஆடையிடையே ஏதோ வாயரட்டுவதை டாக்டர்கள் அவதானித்தனர்.

'மிஸ்டர் சினித்தம்பி ...'

'ஏன் டாக்டர். என்ன விடயம்?'

'இவர் ... வாயரட்டுவதை ...'

'ஆமாம் ... மாரோ ஒரு பெண்ணின் பெயரை ...'

'கரக்ட்' ம். இந்த நோய்க்குரிய மருந்து அந்தப் பெண்தான். உடனே போடியாரைக் கூப்பிடுங்கள்?

'... காசீம் போடியார் ...?'

'என்ன டாக்டருத்தர் மாரே ...' என்று தலையிலும் மடியினும் பத்திப் பதறி அடித்துக்கொண்டு டாக்டர்களிடம் போடியார் கண்ணீர் மல்கும் விழிகளைக்கூர்ந்து நின்றார்.

‘... உங்கள் மகனின் நோய் தீரவேணும்மென்றால் ஒரு வழிதானிருக்கு.’ என்று ஒரு டாக்டர் பீடிசை செய்தார்,

‘என்ன செய்ய வேணும்மையாமாரே? எத்தியிரம்ப ரூபாச் செலவாறாலும், என்ற ஒரே மகனைக் காப்பாத்தவேணும்’ என்று டாக்டர்களின் கால்களில் விழுந்தாள் போடியார்.

‘யாரோ ஒரு பெண்ணையும், பிள்ளையும் நினைத்து நினைத்துப் புலம்புகிறார் உங்கள் மகனுக்கு அப்படி யாரும்

‘... பெண்ணு புள்ளையா என்றல்லாவே அது பழய கதையய்யாமாரே ..’ என்று டாக்டர்களிடம் அந்தப் பழைய கதையை ஒப்பாரியோடு அபினயக் பிடித்துச் சொல்லிக் கொண்டே நின்றார் போடியார்.

மற்றவர்கள் மௌமாய் நின்றனர்

‘அல்லாஹ்வின் பேரில், இந்தப் புனித நோன்புப் பெருநாளில் செவ்வனே, ஈசை செய்யாததினால், வகுலன்றயை, -வைத்தியன் தின்பான்’ என்ற நாட்டு வழக்கு வெள்ளிடை மலையான உண்மையாகி விட்டது

‘நீங்கள் நன்றி செலுத்தினால் - உங்களுக்கு நான் அதிகப் படுத்துவேன்? என்ற எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் திருநாமம் இவ்வேளை நினைவிற் சொட்டுகின்றது.

கீழ்மூச்சு மேல்மூச்சு வாங்கியவாறு காணின் போடியார் கூறி முடித்தார் டாக்டர்களுக்கு. சாலி மாஸ்டரின் இம்மார்பு அழுத்த நோய்க்குரிய காரணத்தை மிகத் தெளிவிக்கண்டு கொண்டனர்.

‘உம் அப்போ சரிதான். உடனே அந்தப்-பெண்ணையும்-அந்தப்பொடியையும் அழைத்து வாரூங்கள் போடியார்

‘இதென்ன கதை டாக்குத்த ரையா மாரேய் . . .

‘... உஸ் சும்மா கூப்பிடு போடியாரே போடியாரே ..’ என்று டாக்டர்கள் கடிந்துரைத்தனர்.

'... அந்தப் பொடிச்சி, முகத்திலே எப்படிப் போய் முழிப்பேன்' என்று தாளாத துயரத்தினால் ஒப்பாரி வைத்தார் போடியார்.

'... அப்போ, உன்னை மகன் வீணாகச் சாகட்டுமோ ?

'உம் இன்னும் ஆரை மணிக்கிடையின் அந்தப் பெண்ணையும் பின்னையும் கூட்டி வந்தால், நீர் மகனை உயிரோடு பாசப்பீர். இனி உன் இஷ்டம்?' என்று ஒரு டாக்டர் அறுதியிட்டுக் கூறினார்.

'... அப்படியா ஐயாமாரே' என்று அந்தக் கூட்டத்துள் யாரையோ தேடி ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருந்தார் சம்மந்தரே நெயினு மம்மதுப் போடியாரே ...' என்ற ஒப்பாரியைக் கேட்டதும் -

'ஓ... கலங்காதேடாப்பா எல்லாத்துக்கும் அல்லாரிக்கான். ஒடிப்போய் அந்தப் புள்ளையைக் கூட்டிக்கி வசுவன் வாடாப்பா காசின் போடி?' என்று நெயினு முகம்மதுப் போடியார் காசின் போடியாரைக் கட்டித் தழுவிக்காண்டார்.

'என்றல்லாவே? எப்படியும் என்ற மகன் உசிரோடு கெடந்தாப் போதும் வாடாப்பா நெயினு? என்ற பாட்டனைப் பாட்டன் பொடியன் என்ற தோரணையில், உம சலீமாவின் வீட்டை நோக்கிப் போடியார் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர்.

-7-

தனக்குக் கல்யாணமாகப் போகும், பேரோங்கு அழகி. கல்லாவையும், மாஜிக்காதலி, உம்சலீமாவையும், அருகருகே வைத்து அழகினை மதிப்பிடும் தோரணையில் சாலி மாஸ்டரின் மனத்திரை புகைந்து கொண்டிருந்தது.

'என்னைக் கலீலா ... விரும்ப மாட்டாள். நான் மாற்றாள் புரிசன் ஐம்பது வயதாகும் கிழவரைப் போலிருக்கும் என்னை அந்த அழகி கலீலா விரும்ப மாட்டாள். பணக்காரக் கௌரவத்துக்கு ... கலீலா நீ எனக்கிவேணும் உன் மாமி மகன். ரபீக் அவனையே நீ

'உம் சலீமா அவன் என் புள்ளை நான்தான் உன்னை ஏமாற்றி விட்டேன் நீ வேசியல்ல எல்லாம் என் பணத்திமிர்-அது மட்டுமல்ல-என்னை உன் பெற பெற்றார்கள்-பேசிய மனவேதையினால் உன்னை அப்படி ஏமாற்றிவிட்டேன் நீ மனப்பூர்வமாக விரும்பினாய், ஆனால் நான்தான் உனக்கு வீண்பழி சுமத்தி, 'வேசி' என்ற பட்டமும் வாங்கித் தந்து விட்டேன் உன்னிடம் நான் எப்படி மன்னிப்புக் கேட்பேன்

இன்று உன் மகன், ஆமாம்-என் மகனென்று தெரிந்துருந்தால் அவனை நான் அறைந்திருக்க மாட்டேன் ஆனால், இது அல்லாட வேலை அல்லா, என் குட்டை, பழைய தழும்பைக்கிழிப் புண்ணாக்கி விட்டான். அந்தப் புண்ணுக்கு மருந்து உன்னைத்தேடி என் வாப்பா வருகிறார். நீ மறுத்து விடாதே, வந்து விடு. உ சலீமா உன் அடக்கமான குணத்துக்காகவே என்னை எங்க வந்து கண்டாலும், என்னுடன் சூகமலர்ச்சியாகப் பேச முன்வாய், நான்தான் உன்னை வஞ்சித்து ஒடிவிடுகிறேன். நடந்த உதவலாக நடந்து விட்டது. ... நீ உடனே வா வா வா

ஆமாம். சாலி மாஸ்டா அப்படி வண்ணை உம் சலீமா வை வருணித்து. அவள் அன்று கூறிய நினைந்தி கொண்ட கழிவிரகசந்தான் காரணம்

'மச்சான் நான் வாழ்த்தால் உங்களோடுதான் வாழ்வேன், இல்லையேல காஸ் மெல்லாம் கன்னியாய்' என்று எல்லாப்பெண்களும் கூறவதுபோல மட்டும் அவள் கூறவில்லை இதுகாறும்-உம் சலீமா மாறவில்லை. 'வேசியோ' விபச் சாரியோ, எல்லாம் சாலி மாஸ்டரைத் தவிர அவள் வேறு ஜடங்களின் அரவணைப்பை இன்னும் நாடியதில்லை. அவளின் இதயத்தில் அப்படி எதுவித ஆசைகளும்மில்லை, ஆனால், ஒரே ஒரு

ஆசை, ஒரே ஒரு வெறி மட்டும் அவளின் மனதுள் சதாவும் அரித்துக் கொண்டே இருந்தது.

அதுதான்—

காசின் போடியார், தன் குலவாரிசுக்காக உயிர்ப்பிச்சை உம்சலீமாவிடம் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது.

அந்தச் சுற்று வட்டாரச்சனங்கள் உம்சலீமாவின் வீட்டு வளவு வீதி தோறுள் வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

இரண்டு காட்சிகள் உபதேர்தல் வாக்கெடுப்பு நடந்து கொண்டிருந்தன.

'பிள்ளை சலீமா நடந்ததெல்லாம் நடந்து போச்சி இன்னும் இருபது நிமிசத்தாலே சாலி மாஸ்டர் புளைக்கிறது நிச் செயமில்லையாம், நீ புள்ளையத் தூக்கிக்கி வா. வெளிக்கிடு போவம், என்ருச் நெயினு ழுஹம்மதுப் போடியார்.

'ஓம் புள்ளை, உனக்கும் சாலி மாஸ்டருக்கும் ப்பவே கலியாணம் செஞ்சி வெப்பம், நீ வா புள்ளை.'

'எவர் எப்படிச் சென்னாலும் எங்களுக்குக் கவலையில்லை, ஆனால் காசின் போடியார் வாக்குத் தந்தால், நாணும், கூகனும், பேரணும் உடனே வரத்தயார் ' என்று உம்சலீமாவின் தந்தை அறுதியிட்டுக் கூறினார்.

'பீப் .. பீப்' என்று தெருவில் கார் ஒன்று வந்து நின்றது. அதுள்ளிருந்து ஒரு டாக்டர் வெளியே விர்ரென் இறங்கினார். நேராகக் காசின் போடியாரிடம் விரைந்தார்.

'என்காணும் நீர்? உம்மிடம் சொல்லி அனுப்பி இருபது நிமிடமாய் போயிற்று, இன்னும் பத்து நிமிடத்தில் ... எங்கே அந்தப் பெண்ணும் பிள்ளையும்?' என்று காச்சித்தார் டாக்டர்.

'இந்தா நிக்கிதுகள். என்ர மகனைக் கலியாணம் முடிச்சித் தந்தாந்த தானும் வருவீனமாம் ... என்று போடியார் புலம்பினார்.

'நீங்கள் ஒன்றுக்கும் பயப்பட வேணும். சாலி மாஸ்டர் உயிருடனிருக்கும் வரை உம்சலீமாவுக்குத்தான். உடனே புறப்பட்டு வாங்கம்மா ... தாயே, ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றம்மா ...' என்று துடியாய்த் துடித்துக் கேட்டார் டாக்டர்

275712

‘உம் அல்லா ஹைர் டாக்டரையாதான் சொல் றுரே, நீ சீக்கிரமா வெளிக்கிடு மகள் எல்லாருமாப் போவம் ’ என்று உச்சலீமாவின் தந்தை அனுமதி கூறும் வரை காத்து நின்றாள்

சடக் சக் கென, உச்சலீமாவும், மகனும், டாக்டரும் போடியாரும், காரீவ ஏறிக் கொண்டனர்.

கார் சித்தொழுங்கை, காரியப்பர் ரோட், குட்டிரோட்டி னூடாகப்பள்ளி வாசல் மார்கட் வழியாக ஓடிக்கொண்டி ருந்தது

‘அல்லா இதுவரை நான் கேட்ட பழிச் சொற்களை நீக்கு என்னை அடுத்துக் கெடுத்தவருக்கு உயிர்ப்பிச்சை பாடு எனக்கு அவரைப் புரிசனாக்கி வை அவரின் கல் மனசைக் கரைய வை.’ என்று அந்தப் பேதை நெஞ்சம் தன் மனச்சு மையை, எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வின் பால் நினைவு கூர்ந்து இறைஞ்சிக் கொண்டிருந்தாள் உச்சலீமா.

-8-

‘கீர்க்’ செனக் கார் நிற்கும் ஓசை கேட்டு எல்லோரும் தெருவை நோக்கினர்.

‘திமுதிமு’ வென எல்லோரும் காசை விட்டிறங்கினர்.

காசின் போடியாரைத் தொடர்ந்து உச்சலீமா, முஹம் மது ஹனீபா, (சிறுவன்) டாக்டர், இன்னும் பலர் அலங்கார மண்டபத்தினூடாக சாலி மாஸ்டரை நோக்கி நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

‘இந்தாம்மா-இப்படி வந்து மாஸ்டரின் அருகினில் உன் பிள்ளையுடன் உக்கார்.’ என்று டாக்டர் கூறியவாறு சாலி மாஸ்டரை அணுகி ...’ தம்பி ... மாஸ்டர் ... இதோ உன் மகனைப் பார் ... இதோ உன் பழைய மனைவி. உம் சலீமா வந்திருக்கிறாள். பார்; கண்களை விழித்துப்பார் ...’ என்று டாக்டர், சாலி மாஸ்டரை அரட்டி விட்டார்.

வைகறைப் பொழுது மெல்ல மெல்லப் புலர்வது போல் சாலி மாஸ்டரின் விழிகள் மலர்ந்து கொண்டிருந்தன

'... உம் சலீமா மா ... நீயா வந்து விட்டாயா என்னை ... மன்னித்து விடு எங்கே என்ற மகன் ...' என்று புன் முறுவலித்தவாறு கேட்டான் சாலி மாஸ்டர்.

'... இந்தா இரிக்கானப்பா சரியா உன்னைப்போலதான் நல்ல அழகன். பார்த்தாயா ' என்று டாக்டருக்கு புன் முறுவலித்தார்.

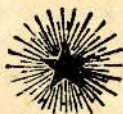
'... உம் சலீமா என்னை மன்னித்து விட்டேன் என்று ... ஒரு வார்த்தை சொல் ' என்று தன்னை மறந்த நிலையிற் கேட்டான் சாலி மாஸ்டர்.

'... அல்லா ஒங்கட ஜீவனப் போட்டு வெப்பான் ' என்று உம்சலீமா ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தாள்,

நெயினு முஹம்மதுப் போடியாரைக் காசின் போடியார் கட்டித்தழுவி மனம்சலித்தார்.

' நீ கொள்ளுதேயப்பா என்ற மகளுக்கு 'ரபீக்' என்ற தங்கச்சிர மகனிருக்கான் ' என்று நெயினு முஹம்மதுப் போடியார் காசின் போடியாரைத் தேற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

(யாவும் கற்பனை.)

குறிப்பு :- இந்தக் கதை, குட்டி நவீனத்தில் வரும் பெயர்கள் சம்பவங்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல. இதிலுள்ள 'கதீஸ்'கள் பல புத்தகங்களிலிருந்து கையாளப்பட்டது.

நற்செய்தி.

- ★ கல்யாண அழைப்பிதழ்,
- ★ விளம்பரம்,
- ★ புத்தகம், பில் முதலியன
அச்சிட்டுக் கொடுப்பதுடன்,
- ★ பழைய புத்தகம்,
- ★ குர்ஆன், கிதாப்,
- ★ தையல் புத்தகங்கள்,
- ★ ஒட்டோகிரூப், போட்டோ அல்பம்,
- ★ பைல் தினுசுகள்,
- ★ பிளட்டிங்பேட் முதலியன

பைன்ட் செய்தும் கொடுப்பதற்குச் சிறந்த
ஒரே ஸ்தாபனம்,

‘இளம்பிறை அச்சகம்’

ஓடர்கள் சிறந்த முறையில், குறைந்த விலையில்,
நிறைந்த திருப்தியுடன் குறித்த காலத்தில்
செய்து கொடுக்கப்படும்
விலையம் செய்யுங்கள்.

இளம்பிறை அச்சகம்,
மருதமுனை. E. P.

★ ★ கலைக்கூடல் ★ ★

கடமை, கண்ணியம், கலையார்வம் உள்ள
இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அமைத்த
உன்னத இயக்கம்.

‘கலைக்கூடல்’ வளர அனைவரதும் ஆதரவுகள் தேவை.
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

செயலாளர், ‘கலைக்கூடல்’

மருதமுனை,
(கல்முனை.)

எதிர்பாருங்கள் !

இலங்கைத் தொழிலாளர்களின் இலக்கிய ஏடாக,

—★ தேன்மதி ★—

(காலாண்டுப் பத்திரிகை.)

1970ல் - மே மாதம் வெளிவருகிறது.

- ★ இன, மத, கட்சி, சார்பற்ற இலக்கிய ஏடு.
- ★ இளம் எழுத்தாளர்களுக்கே முதலிடம்.
- ★ இலங்கைத் தொழிலாளர்களே! உங்களின் உணர்ச்சிப் படைப்புக்களை உடனே எழுதி அனுப்புங்கள்.

★ 'தொழிலாளர்களும் உயர்ந்த இலக்கியம் படைப்போம்' என்று செயல்படக் காட்டுவ தற்காகவே 'தேன்மதி' வெளிவருகிறது.

★ கதை கட்டுரை, நாடகம், 'புள்ளி' காய்' தாளில் நான்கு பக்கத்திற்கு மேற்படாத விடயங்களைத் தேன்மதி எதிர்பார்க்கிறது.

★ இலங்கை எல்லா இடங்களிலும் விற்பனை யாளர்கள் தேவை.

★ தேன்மதி தனி இதழ் - 50 ரதா.

★ நமபிக்கையுடன் ஆண்டுச் சந்தா-2 ரூபா அனுப்பி 'ரசித்' துண்டைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

★ சந்தா, கதை, கட்டுரைகள் அனுப்பவேண்டிய முகவரி :- 'மருதார்வாணன்'

ஆசிரியர்; தேன்மதி,

மகளிர் வித்தியாலய வீதி,

மருதமுனை - 2,

(கல்முனை.)

தாய். சரிபா; தந்தை, சாலிஹுலெப்பை,
நூலாசிரியர் பிறந்த ஆண்டு - 1940.

“பெருநாள் பரிசு” (குட்டி நவீனம்)

ஆசிரியர் 'மருதூர்வாணன்' ஒரு புரட்சிகரமான எழுத்தாளர். மருதமுனையிற் பிறந்த இவர்-1960 ல் ஆசிரியர் சங்கம் ஒரு விழாவினில், 'இசைவாணர்' என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்தது. பலநூறு இஸ்லாமியப் பாடல்களை எழுதி, பல நூறு பாட்டுக்கச்சேரிகள் செய்துள்ளார். அரசியல், நடிப்பு-இசை. எழுத்து ஆகிய துறைகளில் முன்னணியில் திகழ்பவரானவராக உள்ளார்.

1967 ல் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் நடாத்திய நாடகம் சங்கீதப்போட்டிகளில், மு. திருச்செல்வம் கியூசியிடம் முறையே முதற்பரிசுகளைப் பெற்றார்.

1965 ல் இளைஞர் கலைக்கழகம் நடாத்திய சங்கீதப்போட்டியிலும், முதற்பரிசு பெற்றார்.

1966 ல் கிராமசபை நடாத்திய சாஹித்திய சிறுகதைப் போட்டியிலும், அல்ஹாஜ், செ. செ. மகீர்மௌலானா விடம் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றார்.

நடிகமொழி நாற்பது. வெண்பா நூலின் ஆசிரியரான அல்ஹாஜ்-ஆ. மு. ஷரிபுதீன் (ஒய்வு பெற்ற வித்தியாதரிசகர் அவர்களை முதற் குருவாகவரித்து இலக்கிய உணவில் புகுந்தார்

'நடிகமொழி' 'மஸ்லிம் முரசொலி' 'இசை விருந்து' ஆகிய சிறு பனுவல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

சுதந்திரன், தீவகரன், திருமகன், தேசிய முரசு, கதம்பம் கல்யாணி, இளம்பிறை, ஈழச்சுடர், எரிமக, ஈழமணி போர்வாள், சாதா, விவேகி, வீரகேசரி, சிந்தாமணி போன்ற ஏடுகளிலும் சிறுகதை, சட்டுரை, நாடகம் போன்ற விடயங்களையும் எழுதியுள்ளார்.

வெரின் இயற் பெயர், சா. வெ. அப்துல் லத்தீப் இவர் சொந்தமாக நெசவுத் தாழிற் செய்துவருகிறார்.

மருதமுனை
7-12-69.

இளம்பிறை அச்சக
அதிபர்.